

REVISTA COLEGIULUI TEHNIC "GHEORGHE ASACHI" ONEȘTI

NUMĂRUL 13, IUNIE 2024

ISSN 2247-6458, ISSN-L 2247-6458

Supliment

ANOTIMPUL ADOLESCENȚEI

REVISTA COLEGIULUI TEHNIC "GHEORGHE ASACHI" ONEȘTI

NUMĂRUL 13, IUNIE 2024

ISSN 2247-6458, ISSN-L 2247-6458

Supliment

ANOTIMPUL ADOLESCENȚEI

ECHIPA MANAGERIALĂ A COLEGIULUI :

DIRECTOR, PROF. MIHAI URSACHI

DIRECTOR ADJUNCT, PROF. IOAN VIRGIL ȘORGOT

COORDONATOR PROGRAME ȘI PROIECTE EDUCATIVE, PROF. DR. OANA - PAULA ZAHARIA

Colectivul de redacție :

Bratovianu Miruna, clasa a XII-a B2

Ichim Iulia, clasa a X-a C2

Îndrumător al colectivului de redacție, PROF. DANIELA FECHET

„Împreună prindem curaj”

Program de prevenire a violenței în mediul școlar

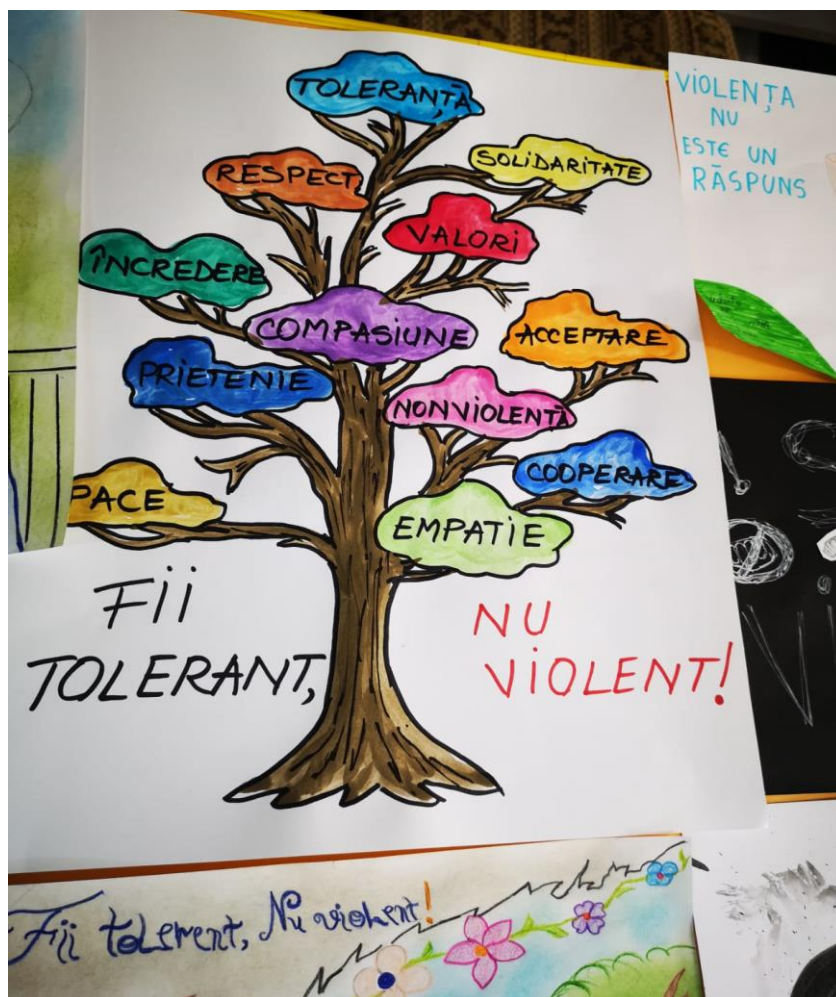
IANUARIE - IUNIE 2024

ADOLESCENȚII ȘI CONFLICTUL

Prof.dr. Oana-Paula Zaharia

În spațiul educațional contemporan, domeniul reprezentat de violență, în general, și de eforturile de prevenire și gestionare a ei, în special, capătă o pondere reprezentativă, cu atât mai mult cu cât avem în vedere impactul acesteia asupra formării și dezvoltării personalității elevilor și asupra adaptării lor în continuare în contexte sociale diverse.

Lumea adolescenților este modelată de conflicte bazate pe recunoașterea și aprecierea diferențelor, pe descoperirea de noi posibilități și noi începuturi. Văzut ca o sursă de educație, conflictul devine o oportunitate care trebuie fructificată în școală. Chiar dacă nu putem adăuga „conflictul” în trunchiul comun al curriculum-ului, prin educație (formală, informală, non-formală) putem să-l fructificăm, făcându-l să lucreze *pentru*, nu *împotriva* celor care l-au generat. Adolescenții prezintă anumite particularități în ceea ce privește manifestarea violenței și percepția pe care o au asupra conflictului și a modalităților de soluționare a acestuia. Trei aspecte ale dezvoltării - maturizarea biologică, cognitivă și socială își pun amprenta asupra acestor particularități, deoarece sunt resimțite de tânărul în devenire ca o pierdere a controlului asupra propriei ființe, pe care nu are posibilitatea să o aleagă sau să o respingă. Noua formă pe care o iau identitatea și autonomia la această vârstă face ca violența să apară ca o tentativă de recuperare a acestui control și de reacție la orice amenințare a acestora făcută de adulți, reguli, context social, moral, valoric.

Conflictele devin mai frecvente decât în altă etapă a vieții, pe de o parte din cauza schimbărilor personale survenite în această perioadă, care influențează nivelul agresivității, pe de altă parte datorită schimbărilor contextului social, care pot duce la creșterea nivelului de stres și îl determină pe adolescent să reconsidere regulile sociale în căutarea unei noi homeostazii. De asemenea, conflictele capătă un nou înțeles, devenind parte a relațiilor intime și impun negocierea pentru restabilirea echilibrului între nevoile proprii, cele ale partenerilor sau prietenilor și relația în sine.

Definit ca interacțiune între persoane care își percep reciproc scopurile ca fiind incompatibile și își dispută valorile, statutul, puterea și resursele, conflictul este un fenomen psiho-social complex, tridimensional, care implică o componentă cognitivă, una afectivă (emoțiile și sentimentele asociate) și o componentă comportamentală - acțiunea, inclusiv comunicarea. De-a lungul timpului s-au dezvoltat două viziuni asupra conflictelor: una negativă (care descrie conflictul ca fenomen

distructiv, care poate fi evitat, având drept cauză erorile în relaționare și drept efecte de structurarea organizațiilor și insatisfacția personală) și una pozitivă (care acceptă existența conflictului ca pe un fapt inevitabil, chiar dezirabil, posibil constructiv, în lipsa căruia apar imobilismul și inadaptația la schimbare).

În ultimii ani s-a accentuat interesul față de modalitățile violente de răspuns la conflictele apărute în școală, care au cunoscut o evoluție ascendentă, atât în sens cantitativ, cât și ca gravitate. Modalitățile de intervenție educativă în domeniul rezolvării conflictelor și prevenirii violenței sunt diverse și integrează abordări proprii diferitelor curente și orientări în psihologie și în științele educației: învățarea experiențială, învățarea constructivistă și învățarea socială.

Rezolvarea conflictelor în școală nu poate fi văzută însă doar ca un program de reacție în fața unui incident violent în școală, ci ca un instrument de promovare a misiunii educaționale pentru dezvoltarea și menținerea unui mediu sigur și de susținere a acesteia de către toți factorii sociali. Familia și grupurile de prieteni ale adolescenților, ca medii informale, contribuie la dezvoltarea abilităților de rezolvare a conflictelor prin atitudinile educative și prin implicarea efectivă a lor în activități, însă școala reprezintă un context instituțional decisiv pentru dirijarea și învățarea acestor comportamente.

Pornind de la ipoteza conform căreia anumiți factori individuali (genul, vârsta, percepția asupra conflictului și asupra modalităților de soluționare a acestuia) au impact asupra creșterii probabilității manifestării comportamentelor agresive ale adolescenților în situații conflictuale, am realizat un studiu constatativ al cărui scop a fost identificarea *percepțiilor despre conflict ale elevilor* ca factori cu valoare predictivă asupra comportamentului agresiv manifestat de adolescenți în situații conflictuale și elaborarea/aplicarea unui program de intervenție educativă pentru dezvoltarea abilităților de rezolvare nonviolentă a conflictelor la adolescenți.

Metoda folosită a fost ancheta prin chestionar, aplicată unui lot de 204 de subiecți, 101 fete și 103 băieți, elevi în clasele a IX-a – a XII-a, cu vârste cuprinse între 16 și 19 ani.

Rezultatele anchetei au arătat că: frecvența elevilor care reacționează agresiv la conflict este foarte mare; percepțiile adolescenților despre conflict sunt dominant negative; există o corelație pozitivă între modul în care percep conflictul și modul în care reacționează în situații conflictuale; elevii preferă să apeleze la colegi de vârstă apropiată pentru a-i ajuta să-și rezolve conflictele. De asemenea au identificat cauzele cele mai frecvente ale manifestărilor agresive în conflict

(comunicarea ineficientă, dificultatea autocontrolului emoțional și comportamental, teama și neîncrederea în sine) și modalitățile dominante de reacție la conflict: agresiv-verbală (care ia forme precum amenințarea, insulta, injuriile, umilirea, ironizarea, intimidarea, șantajul etc), agresiv-fizică (lovirea, distrugerea bunurilor colegilor, vandalismul etc.), auto-agresivă (fumatul, consumul de alcool, droguri, autoizolarea, nefrecventarea școlii etc), de evitare (lipsa implicării în rezolvare, acceptarea necondiționată a opiniei celorlalți, ignorarea conflictului, retragerea etc.) și principială (comunicarea, căutarea soluțiilor alternative, negocierea, medierea etc.). Reacțiile agresive care reflectă relația dintre adolescenți și colegii lor sunt mai frecvente decât alte forme de răspuns la conflict. Acestea au o pondere de 56,4 %, față de cele 6,4% auto-agresive, 16,7% de evitare a implicării în conflicte și cele 20,6% bazate pe rezolvarea conflictelor prin comunicare, negociere și mediere. Foarte des am întâlnit în școală răspunsurile „dure” la conflict, agresiunile manifestate luând forma vandalismului și violenței. Băieții au tendința de a manifesta mai frecvent decât fetele comportamente agresiv-fizice (lovirea, bătaia și rănirea adversarului), agresiv-verbale (amenințarea și intimidarea, șantajul și umilirea), auto-agresive (chiul, consumul de alcool), dar și reacții principiale, ei fiind cei care caută cel mai des soluții creative la conflicte. Fetele manifestă mai mult ca băieții comportamente agresiv-verbale (sub forma bârfei, calomniei, folosirii unui limbaj trivial), auto-agresive (plâng și se izolează de colegi) și tendința de a negocia.

Am constatat că elevii optează pentru o strategie de soluționare a conflictelor mai mult sau mai puțin agresivă în funcție de modul în care percep situațiile conflictuale (ca fiind negative, cu consecințe indezirabile, sau, dimpotrivă, ca fiind oportunități de rezolvare a unor probleme, generatoare de soluții originale, căi de inter-cunoaștere etc.). Motivele cel mai frecvent invocate de elevi pentru a justifica reacțiile agresive sunt dificultățile de comunicare, autocontrolul dificil, stresul, teama, lipsa familiei, influența anturajului și dorința de a brava.

Adolescenții au nevoie de consiliere și îndrumare pentru a-și forma și dezvolta anumite abilități (emoționale, de abordare constructivă a conflictului, de management al relațiilor interumane și de comunicare asertivă), a-și perfecționa judecățile și conduita morală. Nevoia înțelegerii și a sprijinului discret dar eficient al adultului în educarea adolescenților pentru managementul conflictelor se impune cu atât mai mult cu cât conflictul este un element permanent al universului social al acestora.

Educația pentru managementul conflictelor își propune să schimbe comportamentul elevilor nu doar într-un moment oarecare, față de un anumit adversar, ci pe tot parcursul vieții, să îi transforme în ansamblul lor. Indiferent de modalitatea de rezolvare a conflictelor selectată și aplicată în școală, aceasta va deveni și un criteriu de autoevaluare în vederea modificării comportamentului elevilor implicați în conflict și al profesorilor care intervin, a asumării unui comportament nou. Rezolvarea conflictului nu are doar un scop restaurativ, ci și unul de transformare a atitudinilor și comportamentelor elevilor și profesorilor, de dezvoltare de noi abilități care să-i ajute să își asume responsabilitatea în legătură cu problemele pe care le întâmpină.

Provocarea fundamentală pentru școli este aceea de a implica adolescenții în învățarea abilităților și proceselor care le permit să conducă și să rezolve în mod constructiv conflictele semnificative din viața lor, de a-i responsabiliza pentru îmbunătățirea climatului școlii. Dacă eforturile noastre, ca educatori au drept efect schimbări profunde a atitudinilor elevilor și a relaționării dintre ei, dincolo de remedierea pe termen scurt a unei probleme, înseamnă că ne-am atins obiectivele.

CE E DE FĂCUT?

Prof. Daniela Fechet

Ce e de făcut dacă ești victima unui act de agresiune verbală sau fizică?

- În cazul unei agresiuni verbale, păstrează-ți calmul, nu răspunde provocării și fă tot posibilul să te îndepărtezi de agresor. În cazul unei agresiuni fizice pe care nu o poți evita apără-te, ferește-te atât cât poți ca să nu fii rănit, striga după ajutor, fugi.

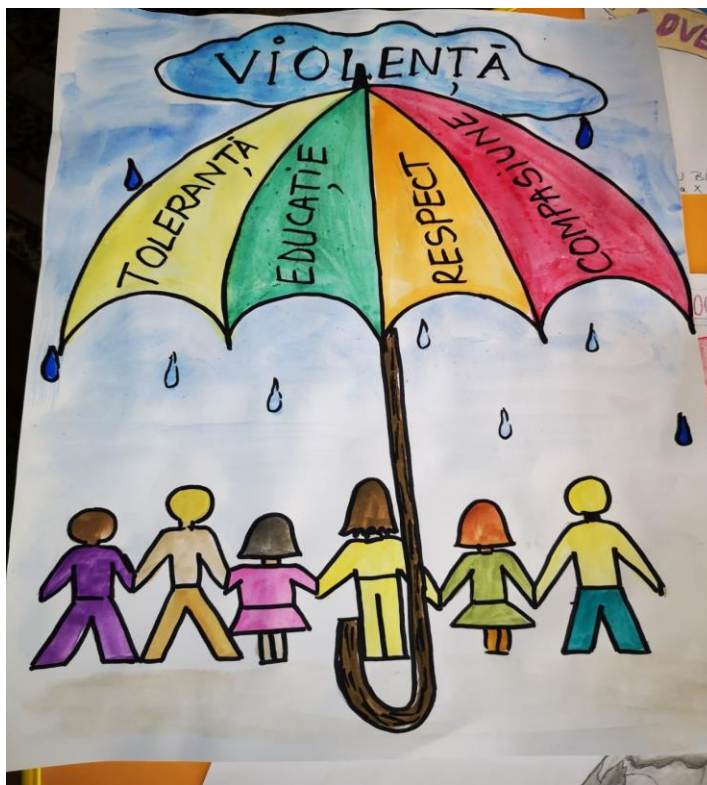
- Raportează orice astfel de act cadrelor didactice din școală sau personalului responsabil. Fii sigur că raportarea nu va avea repercusiuni și că vor fi luate măsuri adecvate pentru soluționarea problemei.

- Spune părinților ce ți s-a întâmplat. E foarte important! Ei știu cum să te ajute, cui să se adreseze pentru a nu se mai repeta astfel de situații.

- Caută sprijinul și susținerea colegilor care nu aprobă astfel de manifestări. Elevii pot să se unească și să promoveze o cultură a respectului reciproc în școală și în afara ei.

- Nu răspunde în același mod! Nu vei face decât să amplifici conflictul. Exprimă-ți opinia în mod respectuos ca să rezolvi un conflict verbal. Nu uita că legitima apărare nu înseamnă dreptul la răzbunare, în cazul unei agresiuni fizice ci reprezintă un mijloc de protecție în situații de pericol iminent și injust. Prin urmare, fuga și evitarea conflictului pot fi deseori cea mai bună opțiune pentru a te proteja de agresiuni fizice.

Victima unei agresiuni fizice sau verbale poate depune plângere la Poliție.

Îată ce prevede Codul Penal pentru agresori.

Art 113

- Minorul care are vârsta între 14 și 16 ani răspunde penal dacă se dovedește că a săvârșit fapta cu discernământ.

- Minorul care a împlinit vârsta de 16 ani răspunde penal potrivit legii.

Art 114

(1) Față de minorul care, la data săvârșirii infracțiunii, avea vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani se ia o măsură educativă neprivativă de libertate.

(2) Față de minorul prevăzut în alin. (1) se poate lua o măsură educativă privativă de libertate în următoarele cazuri:

a) dacă a mai săvârșit o infracțiune, pentru care i s-a aplicat o măsură educativă ce a fost executată ori a cărei executare a început înainte de comiterea infracțiunii pentru care este judecat;

b) atunci când pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este închisoarea de 7 ani sau mai mare ori detențiunea pe viață.

Măsurile educative

Art. 115.

(1) Măsurile educative sunt neprivative de libertate sau privative de libertate.

1. Măsurile educative neprivative de libertate sunt:

a) stagiul de formare civică; b) supravegherea; c) consemnarea la sfârșit de săptămână; d) asistarea zilnică.

2. Măsurile educative privative de libertate sunt:

a) internarea într-un centru educativ; b) internarea într-un centru de detenție.

SPUNEM NU VIOLENȚEI, PRIN ARTĂ.

Elevele Bratovianu Miruna, clasa a XII-a B1 și

Ichim Iulia, clasa a X-a C2

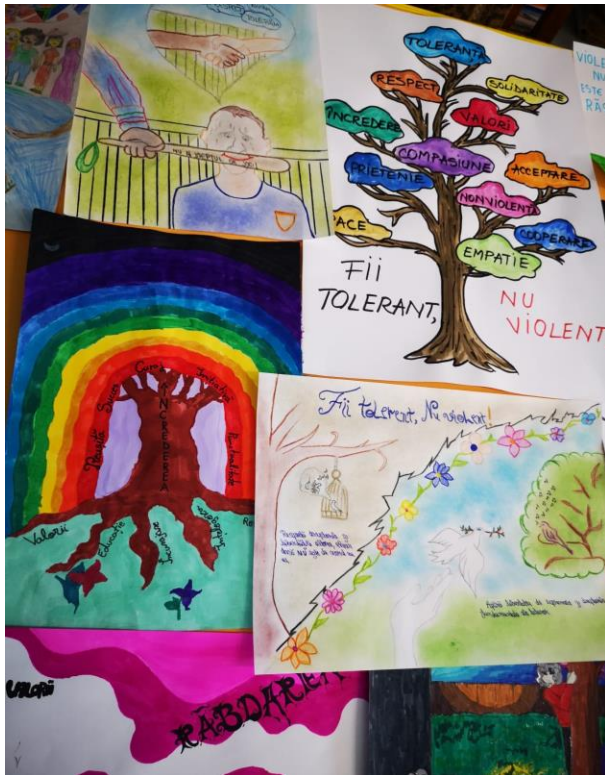
Am aflat de la profesorii noștri despre programul “Împreună prindem curaj!”

S-a anunțat apoi în clase – suntem invitați să participăm la un concurs de desene cu tema: “Fii tolerant! NU violent!”. Concurs cu PREMII!! Mulți dintre noi ne-am gândit să ne încercăm talentul..sau norocul...

Oricum, ne-am apucat de treabă și iată ce-a ieșit!

Lucrările au fost expuse pe holul școlii și au avut mulți vizitatori!

Apoi s-a întrunit juriul și a stabilit clasamentul.

Cel mai frumos a fost la festivitatea de premiere!

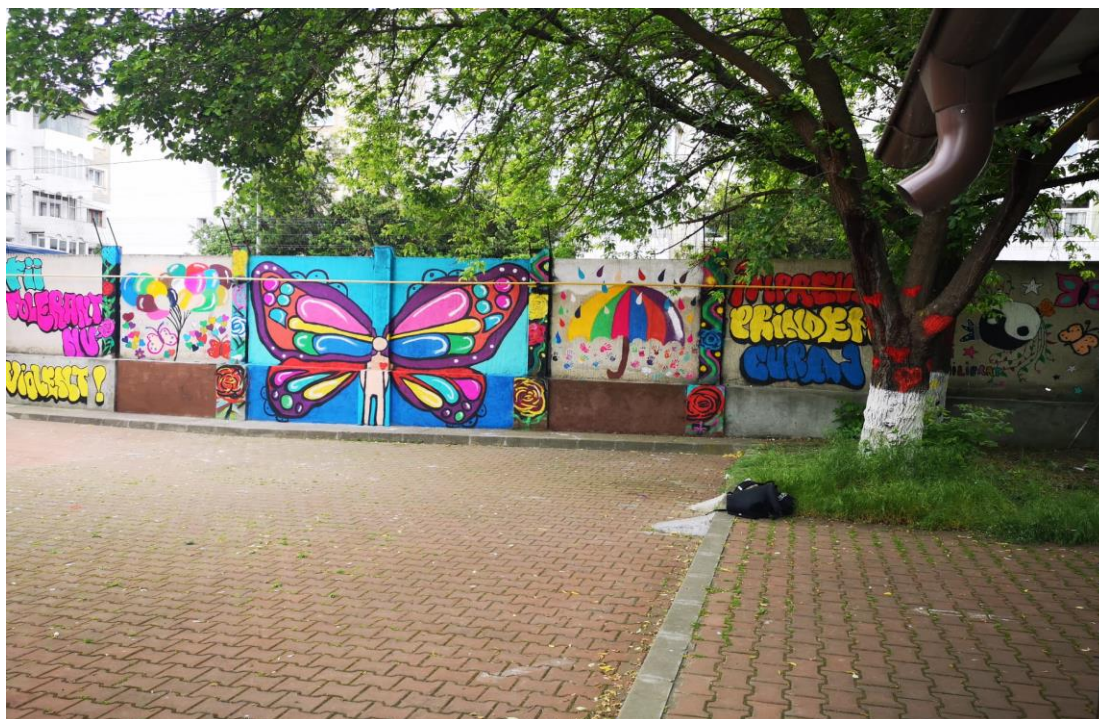

Acum o nouă provocare...pictura murală! Vom picta pe zidul care înconjoară școala. Se va numi **“Zidul toleranței”**. Vrem ca spațiul din apropierea zidului pictat să fie considerat ca spațiu în care toleranța la violență e zero. Dorim ca acest fapt să contribuie la creșterea siguranței fizice și emoționale a elevilor din școala noastră.

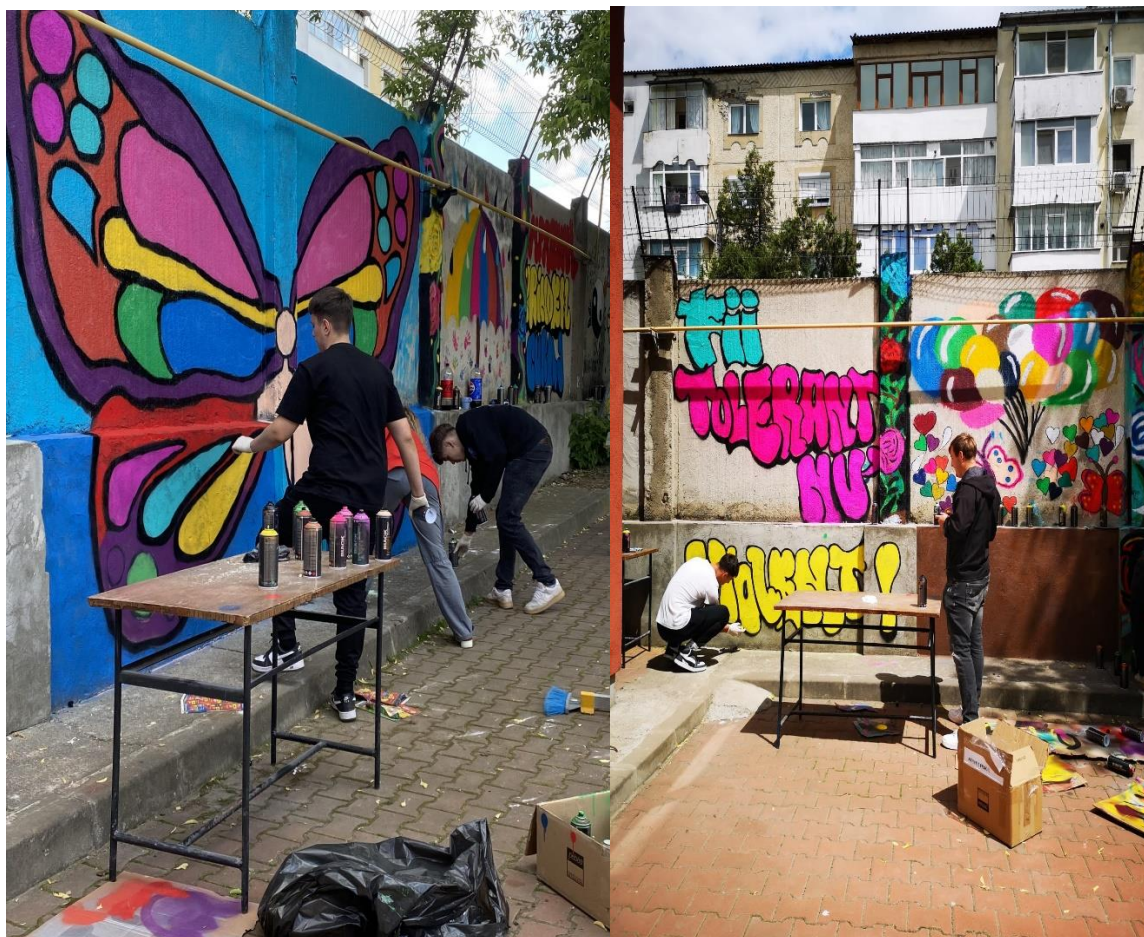
N-am mai facut asta niciodată. Dar avem curaj. Și materiale pentru pictură.

Profesorii noștri sunt, ca întotdeauna, lângă noi. Și am pictat! Și zidul.. și hainele noastre...Dar ne-a plăcut! A meritat, nu? Ce credeți?

A câștigat Concursul de desene, eleva Ichim Iuliia din clasa a X-a C2.

Au pictat “Zidul toleranței” elevii: Moraru Alesia (IX B1), Blănaru Bianca (IX B1) Turculeț Cristian (XB1), Chiru Victor-Mihai (XB1), Ciubotaru Luana-Valentina (XB1), Cenac Daria-Andrada (XB1), Ioniță Ștefania-Cristina (XB1), Istudor Denisa-Elena (XB1), Bortoș Ingrid-Victoria (XB1), Petrușcă Bianca-Elena (XB1), Busuioc Gabriela-Alexandra (XB1), Radu Rareș-Constantin (XB1), Mihalcea Cătălin-Gabriel (XB1), Stoica Edward-Ștefan (XB1), Lungu Alexandru (XB1), Radu I. Denisa-Maria (XB1), Bratovianu Miruna (XII B2), Bacalu Denise (XII B2), Papancea Iulian Ștefan (XII C2) sub îndrumarea doamnelor profesoare Oana-Paula Zaharia, Margareta Zahra, Adina Roman și Băncilă Mirela.

CUPRINS

- 1. ADOLESCENȚII ȘI CONFLICTUL – pag.3**
  - 2. CE E DE FĂCUT? – pag 8**
  - 3. SPUNEM NU VIOLENȚEI, PRIN ARTĂ – pag.10**
-
-

Notă: Această revistă școlară nu este editată în scop comercial. Responsabilitatea pentru conținutul materialelor publicate aparține autorilor.